

A boszorkányoknak ellenszegülő asszony

Mikor mink idegyüttünk, mert én Magyarországrú' való vagyok, mikor mink idegyüttünk, akkor úgy mondtuk, hogy státníhoz [állami gazdaság], hát fele ilyen, fele olyan beszéd, tudja. És akkor én kezdtem dógozni a' állami gazdaságba, de a' öregasszonyok vettek maguk közé. Valahogy úgy megkedveltek, és ők hát tanítottak arra, hogy mit hogyan köll csinálni, és közbe' egész nap ilyen beszédek mentek. Elbeszélték, hogy mi hogyan, valamikor hogyan vót, miképp vót így, és mindég ilyen történeteket beszéltek ők, a' asszonyok egymás közt, hogy ki mit tudott.

[És hogy volt ez a boszorkányos történet?]

Arra térek rá. És a' egyik asszony, aszongya, hogy ő elmond egy történetet, ami személyesen ővele történt meg. Ő még akkor fiatalasszony vót, má' talán vót is családja, má' nem emlékszek pontosan rá, csak hogy be akarták őtet szervezni a boszorkányok, hogy legyen boszorkány. De ő félt és nem és nem és nem. De kínozták őtet hosszú időn át, és aztán valaki őneki ajánlotta, hogyha..., mer' mondták, hogy a' utolsó eset, kivitték őtet a... folyás folyik ottan azon a részen, ahol ő lakott, a kertjük alatt is, akkor kivitték őtet oda, és onnan mentek. Aszonták, hogy kiértek a köröszúttra, hogy addig köll neki megmondania aztat, hogy mit akar: béka lenni, vagy választani magának ilyen valamit. És aszongya hogy, ő előtte valakivel úgy összegyűtt, sírt, hogy ő félt, hogy mi lesz vele, mi lesz tovább, ha ő oda beáll boszorkánynak. És aszonta hogy, aszonta neki az a... má' férfi vagy nő nem emlékszek rá, hogy bármit mondnak neki, bármire kényszerítenék, ő csak magába' is és hangosan is csak azt morolja mindig, hogy: „én semmit nem akarok, én semmit nem akarok, én semmit nem akarok”, és errül ne lépjen le, őneki csak ez legyen. És addig, amíg a köröszútig értek, ő folyton csak ezt [mondta], s olyan suttogva és magába', és csak mondta olyan erősen, és nem és nem akar ő boszorkány lenni. S mire kiértek a köröszúthoz, ott szelte át a víz... mer' olyan folyás, olyan kanális [volt ott], és akkor elengedték őtet, és mondták neki, hogy most má' békébe fogják hagyni, de figyelje meg, hogy még ezt ők megbosszulják. Csak én nem értettem, aztán má' elfelejtettem, hogy mit mondott, mer' aztán ő mondta, hogy történt neki egy olyan eset, amire arra vezette rá, hogy az annak a bosszúja, amit ő akkor átélt, és nem akart boszorkán lenni.